

'In het vliegtuig sloeg de paniek toe'



PORTUGAL



Tekst: Menno de Boer - Foto's: Ronald Scheelen & Anjo van Engelen



De Algarve is de meest zuidelijke en tegelijkertijd meest toeristische provincie van Portugal. Een geschikte locatie dus om een Bed & Breakfast te beginnen. En dat is precies wat Ronald Schelen (47) en Anjo van Engelen (43) hebben gedaan. Op loopafstand van het vissersdorpje Fuseta lieten zij hun eigen villa met zwembad bouwen. Anjo blikt terug op de emigratie.

"Ik herinner het me nog goed, die winterdag in 2005 waarop we een bod deden op dit grondstuk. Vooraf hadden we uitgebreid gecheckt of het inderdaad mogelijk was om er zelf een woning te laten bouwen. Daarbij kun je namelijk niet zomaar afgaan op wat een makelaar beweert. We zijn in het voortraject een keer onjuist geïnformeerd. Als je niet goed oplet, koop je dus een perceel waar je vervolgens niets mee kunt.

Eigenlijk waren we ervan uitgegaan dat de onderhandelingen een tijdje zouden duren, maar binnen een dag hoorden we dat de verkoper ons bod had geaccepteerd. Dat was een raar gevoel. Opeens was het

allemaal niet meer zo vrijblijvend. In het vliegtuig naar Nederland sloeg de paniek toe: 'Wat hebben we gedaan?!'. Het voelde alsof we ons hele leven op de schop hadden genomen. We hadden niet alleen voor een ander land, maar ook voor een totaal ander leven gekozen.

In Bavel woonden we in een mooi vrijstaand huis op vijf minuten autorijden van een bos. En we hadden allebei een goede baan. Ronald was bouwkundige en ik werkte als

kredietbeoordelaar bij een grote bank. Bovendien hadden we een rijk sociaal leven en vonden we Nederland nog steeds een leuk land. Alleen zagen we ook steeds vaker de keerzijdes. Onze agenda's stonden altijd vol. Vaak ook met veel leuke dingen. Maar op het moment dat we die afspraken maakten, hadden we geen flauw idee of we daar op het geplande moment wel zin in zouden hebben. Bovendien werkten we keihard, maakten we lange dagen, en misten we tegelijkertijd een nieuwe uitdaging. Al met al gaf dat toch weinig voldoening.

'Als je niet goed oplet, koop je een perceel waar je niets mee kunt'

Nu scheelde het dat we alleen nog maar een grondstuk hadden gekocht. Als we er na een tijdje toch spijt van zouden krijgen, zouden we het makkelijk door kunnen verkopen. Maar al snel werden we weer verschrikkelijk enthousiast. Dit was juist waar

we al die tijd naartoe hadden geleefd. Bovendien waren we zeker niet van plan om halsoverkop naar Portugal te emigreren. Er

moest eerst nog een huis worden gebouwd, en tijdens de bouwwerkzaamheden zouden we nog gewoon in Nederland blijven wonen en werken. Een goede manier ook om financiële reserves op te bouwen.

Omdat Ronald een bouwkundige achtergrond heeft, was het voor ons makkelijker om een eigen huis te laten bouwen. Hij weet toch waar je zoal op moet letten. Dat is ook de reden waarom we uiteindelijk niet voor de goedkoopste aannemer hebben gekozen, maar voor iemand die echt kwaliteit levert. Tijdens een rondvraag in de omgeving, kwam de naam van deze man ook telkens opnieuw naar boven. In juli 2007 is hij aan de klus begonnen, en achteraf gezien heeft hij voor het afgesproken bedrag precies geleverd wat hij had beloofd.

Zoals we vooraf al hadden voorzien, was het een lang traject. Ronald was tussendoor wel regelmatig in Portugal om de bouw te begeleiden, maar uiteindelijk zijn we pas in juli 2008 daadwerkelijk verhuisd. En twee maanden later, in september, hebben we de deuren van onze Bed & Breakfast geopend. Omdat we een jaar eerder al via onze website met de promotie waren begonnen, waren

we meteen al vanaf de eerste dag tot half oktober volgeboekt.

In de wintermaanden is het echt stil. Dat slappe laagseizoen duurt overigens best lang: van half november tot half maart. In die periode hebben we tijd voor onderhoudsklussen en andere dingen. Dit keer wilden we eigenlijk zelf de omgeving wat meer gaan verkennen, maar we hadden telkens andere prioriteiten en zijn ook bang dat we misschien een reservering missen. Dat is een valkuil, want als we een goed hoogseizoen hebben gedraaid, moeten we in de winter natuurlijk best een paar daagjes weg kunnen.

Het is moeilijk om weer een sociaal leven en een nieuwe vriendenkring op te bouwen. We wonen nu in een traditioneel vissersdorp en ik merk dat de leefwijze van de mensen totaal anders is dan dat van ons. Meer dan een oppervlakkig praatje zit er niet in. Maar dat komt misschien ook door de taalbarrière. In Nederland heb ik een thuisstudie gedaan en in Portugal hebben we bovendien samen drie keer in de week conversatielessen gevolgd.

Alleen spreken ze hier heel snel en hebben ze bovendien een lokaal dialect. Ze kappen zo'n beetje elk woord af en soms lijkt het wel alsof ze zingen.

'Ze kappen zo'n beetje elk woord af'

Sinds de emigratie zijn we een stuk rustiger en relaxter. Dat komt vooral omdat de mensen hier veel gemoeidelijker zijn dan Nederlanders. Soms is het natuurlijk ook wel vervelend dat het

allemaal wat langer duurt. Maar als er echt iets aan de hand is, zullen Portugezen je meteen helpen. Drie weken na de opening van onze Bed & Breakfast kwam er een enorme hagelbui over die onze net aangelegde tuin helemaal vernielde. Toen we de tuinman belde, kwam hij meteen met acht man om de tuin weer in orde te maken. En dat is echt geen uitzondering. Als je in een winkel naar de weg vraagt, is de kans groot dat een klant met je meegaat en je tot aan de bestemming brengt. Zo vriendelijk!

Of we hier altijd blijven wonen, durf ik niet te zeggen. Maar de emigratie heeft ons wel gebracht wat we ervan hadden verwacht."

www.villalaguna.nl